

วันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 16 เทศกาลธรรมดา ปี C

ข้อคิดจาก FABC

- สอนเรื่อง “การภาวนา”
- อธิบายเรื่องการภาวนา ในชีวิตคริสตชน เป็นการสรรเสริญ ขอบคุณ พระเจ้า การขอโทษ และการวอนขอ
- ชี้ให้เห็นว่าการภาวนานี้สำคัญและจำเป็นอย่างมากในชีวิตคริสตชน เพราะเป็นการมีชีวิตสนิทและติดต่อกับพระเจ้า เป็นความสัมพันธ์กับพระเจ้า

บทอ่านจากหนังสือปฐมกาล (ปฐมก 18:1-1ก)

- หนังสือปฐมกาลเล่าเรื่องอับราฮัม ต้อนรับพระเจ้า การเสด็จมาของพระเจ้า พระคัมภีร์เล่าว่า “อับราฮัมเงยหน้าขึ้นมอง ก็เห็นชายสามคนยืนอยู่ข้างหน้า... ท่านก็วิ่งไปต้อนรับ กราบลงที่พื้นดิน”
- ลักษณะเช่นนี้ “การกราบลงที่พื้นดิน” เป็นเครื่องหมายให้เห็นว่าผู้ที่อับราฮัมต้อนรับนั้นคือพระเจ้า
- และคำของอับราฮัมที่สำคัญคือ “เจ้านายของข้าพเจ้า ถ้าข้าพเจ้าเป็นที่โปรดปรานในสายตาของท่าน ขออย่าผ่านผู้รับใช้ของท่านไปเสียเลย” คำเรียกของอับราฮัมทำให้เห็นเป็นนัยๆ ว่า ท่านได้วิงวอนของพระเจ้า โดยเฉพาะการขอให้พระเจ้า “โปรดปราน” และอย่าเสด็จผ่านไป ซึ่งหมายถึงขอพระองค์แสดงพระกรุณาต่อท่าน
- อันที่จริงเบื้องหลังคืออับราฮัมรอคอยพระพร คือ บุตรที่พระเจ้าสัญญาจะให้แก่ท่าน ท่านรอคอยพระเจ้าด้วยความเชื่ออย่างลึกซึ้ง ดังนั้น ท่านกราบ วิงวอน พระกรุณา ขอพระเจ้าประทานความโปรดปรานต่อท่าน
- และสิ่งที่อับราฮัมทำได้คือ กระทำทุกอย่างเพื่อต้อนรับ อย่างสมเกียรติสมศักดิ์ศรี อาหาร น้ำ เนื้อลูกโคซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งอาหารชั้นเลิศและมีมิตรภาพชั้นเยี่ยม อับราฮัมมอบให้กับชายทั้งสามคนที่มาหาท่าน
- และที่สุดเราได้ยินคำสัญญา “ปีหน้าเราจะกลับมาหาเจ้าอีกอย่างแน่นอน ซาราห์ภรรยาของเจ้าจะมีบุตรชายคนหนึ่ง”
- นี่คือการสัญญาที่มาพร้อมกับการระบุเวลาและความแน่นอน เพราะอันที่จริงพระเจ้าทรงสัญญาไว้ก่อนแล้วที่จะให้กับท่าน
- เราเห็นท่าทีแห่งความสัมพันธ์ การภาวนาวิงวอนและการกระทำที่กระตือรือร้นของอับราฮัมในการต้อนรับพระเจ้าที่เสด็จมา

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลถึงชาวโคโลสี (คส 1:24-28)

- เปาโลยืนยันธรรมล้ำลึก หรือความลึกล้ำแห่งเอกภาพ การอยู่ร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันของ พระศาสนจักร กับ พระคริสตเจ้า ความคิดของเปาโลที่มีเสมอคือ ประจักษ์ ศีรษะกับร่างกาย
- เปาโลย้ำว่า ธรรมล้ำลึกสำคัญคือพระคริสตเจ้าทรงอยู่ในพวกท่าน ความหมายคือท่านมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งที่สุดกับพระคริสตเจ้า โดยทางศีลล้างบาป พระองค์ทรงอยู่ในคือ มีความสัมพันธ์กับท่าน
- ดังนั้น เปาโลย้ำว่าเพราะมีพระองค์ ดังนั้น คริสตชนจึงมี ความหวังในชีวิตนิรันดร์ และย้ำว่าความรู้ความเข้าใจเช่นนี้ย่อมนำทุกคนให้เจริญชีวิตดีพร้อม
- หมายความว่า สำนึกถึงความเป็นคริสตชน พระเจ้า “อยู่กับเรา” และพระองค์ “อยู่ในเรา” ดังนั้น การดำเนินชีวิตที่ดีพร้อม คือ คำตอบของความสำนึกประการนี้ คือ คำตอบต่อธรรมล้ำลึกประการนี้นั่นเอง

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา (ลก 10:38-42)

- ที่เบธานี มาร์ธาได้ต้อนรับพระเยซูเจ้าเช่นกัน เธอต้อนรับพระองค์อย่างกระตือรือร้นที่สุดเท่าที่เธอสามารถ และมารีย์ได้นั่งแทบพระบาทฟังพระองค์
- มีเสียงบ่นและฟ้องจากมาร์ธาเรื่องมารีย์ที่ไม่ยอมช่วยเธอทำงานต้อนรับ
- พระเยซูเจ้าตรัสประเด็นสำคัญและเป็นสาระคือ “มาร์ธา...สิ่งที่จำเป็นนั้นมีแต่สิ่งเดียว และมารีย์ได้เลือกเอาส่วนที่ดีที่สุด...”
- นั่นคือ การต้อนรับพระเยซูเจ้า การนั่งอยู่แทบพระบาทพระเยซูเจ้าเพื่อฟังพระวาจาของพระองค์ ภาษาที่น่าจะทำให้ชัดคือ การเผชิญหน้า การอยู่ต่อหน้า พระอาจารย์ หมายความว่า การมีพระเยซูเจ้ากับตน และตนเองอยู่กับพระองค์ ฟิศเฟง ฟัง และดื่มด่ำในพระวาจาและการประทับอยู่ของพระองค์
- เรื่องนี้คำตอบที่ดีน่าจะมาจากคนที่รักกันและได้อยู่ใกล้ชิดกัน และตลอดเวลา นั้น อาจไม่ได้พูดอะไรมากนัก เพียงแต่อยู่ที่นั่นก็มีความหมายมากเหลือเกิน และดูเหมือนพระเยซูเจ้าจะยืนยันสิ่งที่มารีย์เลือก คือ อยู่แทบพระบาทพระองค์ ไม่กระวนกระวายกับสิ่งอื่นๆ เพราะความสำคัญคือการ “อยู่” ของพระองค์ และการ “อยู่แทบพระบาทพระองค์” ที่มารีย์เลือก

การไตร่ตรอง

- พี่น้องที่รัก สำนึกถึงการประทับอยู่ของพระเจ้าเป็นเรื่องสำคัญเหลือเกิน และเป็นสิ่งที่พระวาจาวันนี้นำให้กับเรา สอนเรา
- อับราฮัม ประกาศซึ่งสำนึกถึงการที่พระเจ้าเสด็จมาอยู่ต่อหน้าท่าน การกราบนมัสการ การต้อนรับสุดกำลัง การวางใจ วิงวอนขอพระกรุณาและความโปรดปราน และท่านได้รับพรสูงสุดที่พระเจ้าสัญญาให้กับท่าน พระสัญญาที่ท่านคอยมานาน

- มารีย์ และมารธา ทั้งสองต้อนรับพระเยซูเจ้า และดูเหมือนทั้งสองสำนึกถึงการที่พระเยซูเจ้าเสด็จมาในบ้านของเขา ความกระตือรือร้นของมารธาในการต้อนรับเพราะสำนึกว่าพระองค์เสด็จมา และความสงบนิ่งเต็มอิ่มของมารีย์แทบพระบาท พระเยซูเจ้ายืนยันถึงสิ่งที่มีค่า คือ การที่พระองค์ประทับอยู่และประทานพระวาจา อันที่จริง ทั้งสองได้ประกาศซึ่งสำนึกถึงการเสด็จมาของพระองค์
- เปาโล ย้ำว่า พระเยซูเจ้าอยู่ในชีวิตของเรา
- พี่น้องที่รัก พ่อขอย้ำความจริงจากพระวาจาวันนี้ว่า “พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา” โดยทางศีลมหาสนิท โดยทางพระวาจา และพระองค์สถิตในชีวิตของเราเสมอทุกคน ทุกวัน ดังนั้นเราต้อง “สำนึก สำนึก และก็สำนึก” คือดำเนินชีวิตแบบที่ว่าเราไม่ได้อยู่คนเดียว แต่พระเจ้าอยู่กับเรา เราอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์เสมอ
- ดังนั้น พ่อคิดว่า ท่าทีของคริสตชนที่มีสำนึกว่ามีพระเจ้านั้น น่าจะเป็นเช่นตัวอย่างจากพระคัมภีร์ คือ
- กระตือรือร้น ต้อนรับพระองค์ทุกวัน ในการฟังพระวาจา และในการรับศีลมหาสนิททุกครั้ง และที่สำคัญ ต้อนรับพระองค์อย่างกระตือรือร้นในเพื่อนพี่น้อง จำได้ไหมว่าพระองค์ตรัสว่า “เราบอกความจริงแก่ท่าน ทุกสิ่งที่ท่านได้ทำกับพี่น้องที่ต่ำต้อย ท่านทำกับเราเอง”
- พี่น้องที่รัก พ่อคิดว่าเราคริสตังต้องมี “ชีวิตภาวนา” คือตระหนักเสมอว่าพระเจ้าอยู่กับเรา เราอยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์ เราจึงต้อนรับพระองค์ โดยภาวนาอย่างลึกซึ้ง ในจิตใจเสมอ เรา
 - สรรเสริญพระองค์ สรรเสริญที่พระองค์เป็นพระเจ้า
 - ขอบคุณพระองค์ที่อยู่กับเรา รักเรา ฯลฯ
 - ขอโทษพระองค์ในความผิดที่เราได้ทำ บาป ฯลฯ ที่เราทำละเมิดพระองค์และเพื่อนพี่น้อง
 - วังวอนขอพระองค์ ในสิ่งที่จำเป็นเพื่อชีวิตคริสตชน เพื่อให้ทุกสิ่งเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ผู้เดียว
- พี่น้องที่รัก การภาวนาน่ารักเสมอ ง่ายเสมอ เรียบๆ ง่ายๆ ซื่อๆ เพียงแต่เราสำนึกว่าพระเจ้าอยู่กับเราและเราพูดกับพระองค์ด้วยความรัก ความสำนึกถึงการประทับอยู่ของพระองค์นั่นเอง
- พ่อเชิญชวนพี่น้อง ให้มันฝึกภาวนาเสมอ สรรเสริญพระเจ้า ขอบคุณ ขอโทษ และวอนขอเสมอ และที่สำคัญ การสงบนิ่งด้วยความสำนึกถึงการประทับอยู่ของพระองค์เหมือนมารีย์ ก็เป็นชีวิตภาวนาที่ดีเหลือเกิน ฝึกนะครับ สำนึกเสมอ และชีวิตเราจะรู้ว่า พระเจ้าอยู่ในเราอย่างที่ท่านนักบุญเปาโลประกาศไว้

- และพอเชื่อว่า สำนึกถึงพระคริสตเจ้าเช่นนี้จะส่งผลเป็นการเตือน และสอนทุกคนให้มีความรู้ทุกอย่างเพื่อให้แต่ละคนดีพร้อมในองค์พระคริสตเจ้า อย่างที่เปาโลย้ำสอน
- สุขสันต์วันพระเจ้า สุขสันต์ เพราะพระเจ้าสถิตกับเราเสมอ สำนึก เชื่อ และมีความสุขกับการประทับอยู่ของพระองค์เกิด ทุกสิ่งพระองค์จะประทานพรให้เราตามที่พระองค์พอพระทัยเสมอ สิ่งที่เราต้องภาวนาเสมอ คือ “พระประสงค์จงสำเร็จ...”